

## POSTANOWIENIE

12 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Ewa Stefańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 12 listopada 2024 r. w Warszawie  
zażalenia M. J.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z 23 marca 2023 r., I S 24/23,

w sprawie ze skargi M. J.

o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu, które toczy się przed Sądem

Okręgowym w Katowicach pod sygnaturą akt I C 1658/21,

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 marca 2023 r. Sąd Apelacyjny w Katowicach odrzucił  
skargę M. J. o stwierdzenie przewlekłości w postępowaniu, które toczy się przed  
Sądem Okręgowym w Katowicach pod sygn. akt I C 1658/21.

W zażaleniu skarżący, reprezentowany przez profesjonalnego  
pełnomocnika, domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i zasądzenia na  
jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Postępowanie ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy  
bez nieuzasadnionej zwłoki zostało uregulowane jako postępowanie incydentalne,

oparte na modelu postępowania jednoinstancyjnego. Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują możliwości zaskarżenia postanowienia wydanego na skutek wniesienia skargi na przewlekłość postępowania (zob. postanowienia SN z: 13 kwietnia 2006 r., III SO 41/05, z 21 września 2010 r., III SO 8/10, z 23 października 2014 r., III SO 2/14; uchwałę składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna – z 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 341). Tak określona niedopuszczalność zażalenia obejmuje także postanowienia o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania sądowego (zob. postanowienie SN z 13 kwietnia 2006 r., III SO 41/05). Z tego względu stronie nie przysługuje środek odwoławczy od orzeczeń i innych rozstrzygnięć wydanych w toku postępowania prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r., poz. 1725 ze zm. – dalej: „Ustawa”).

Z tych względów, na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3, art. 397 § 1<sup>1</sup>, art. 398<sup>21</sup> i art. 373 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 Ustawy, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[SOP]

r.g.